

בס"ד. ט באלול. תשע"ו. יום פטירת ר' צדוק הכהן מלובלין

וחטאתי נגדי תמיד

ספר צדקת הצדיק - אות ק

ק) תשובה היינו שמשיב אותו דבר אל השם יתברך, רצה לומר שמכיר שהכל פועל השם יתברך וכוחו אפילו המחשבה טרם נוצרה בלבו של אדם, כמו שאמרו ז"ל (בראשית רבה ט' ג') נמצא השם יתברך נתן לו כח אז גם בהעבירה ועל ידי זה אחר התשובה הגמורה הוא זוכה שזדונות נעשין זכויות כי גם זה היה רצון השם יתברך כך כמו שאמרו (שבת פ"ט ע"ב) אם יהיה חטאיכם כשנים וגו' (ישעיה א' י"ח), וכענין שאמרו ז"ל (תנחומא וישב ד') על פסוק (תהלים ס"ו ה') נורא עלילה על בני אדם, וכדרך שאמר דוד המלך ע"ה (שם נ"א ו') למען תצדק בדברך רצה לומר לכך ניטלה ממנו הסייעתא, ואם כן הוא ממש זכויות מאחר שגם זה רצון השם יתברך:

ספר צדקת הצדיק - אות עג

עג) כשהאדם מתקן מה שחטא אז השם יתברך מזמין לו אותו פרק ואותו מקום כדי שתהיה תשובת המשקל, שהרי ודאי יש דברים שאסור האדם להביא עצמו לידי כך כמו באותה אשה באותו וכו' יעבור על איסור יחוד, רק השם יתברך מזמין לו זה או ענין כיוצא בו ואין השם יתברך מזמין לו זה אלא כשיודע שלא יכשל עוד. ולכך כאשר השם יתברך מזמין לו הוא סימן שכבר ניתקן ונתקבלה תשובתו וזה שאמרו ז"ל (סנהדרין כ"ה). בחזרתן של חשוד על טריפות שיחזיר אבידה וכו' וכיוצא עיין שם, והרי זה אין בידם אם אין מוצאין אבידה מה יעשו, רק שכאשר תשובתם אמת הסימן שהשם יתברך מזמין להם כך וכשנודמן להם הוא סימן שתשובתם אמת:

וכך בגיחזי שחטאו היה שחמד למה שאינו שלו. התחלת תיקונו הזמין לו השם יתברך בשורת ביזת ארם כמו שאמרו ז"ל (שם ק"ז ע"ב) דהמצורעים הם גיחזי ובניו ולא חמדו לשתוק ולהרבות בביזה לעצמם כי חששו לחטא כמו שנאמר (מלכים - ב ז' ט') ומצאנו עוון. ואז היה התחלה ולא נזכר עדיין שמו בפירוש ואחר כך סיפר מענין החזרת נחלה לאשה על ידו והוא דבר דממילא בא על ידו הוא סימן לגמר תיקונו. ואז אחר כך הלך אלישע לארם ואמרו ז"ל (סנהדרין שם) להחזיר גיחזי בתשובה, זכה למה שאמרו ז"ל (מדות פרק ב' משנה ב') יתן בלבם ויקרבוך שאף אחר כל התיקון צריך להתקרבות אלישע. וזכה שמי שהרחיקו הוא עצמו קירבו

(1) ספר צדקת הצדיק - אות צט

צט) סימן לתשובה גמורה כשאינו זוכר כלל החטא כמו שאמרו (בבא מציעא נ"ח ע"ב) שלא יאמר לבעל תשובה זכור וכו' וכן השם יתברך אין מזכיר לבעל תשובה הגמור וממילא אינו זוכר. כי כל כוחות האדם מהשם יתברך מי שם פה וגו' (שמות ד' י"א) וכן כוחות המחשבה והזכירה ואם אין השם יתברך שופע לו ומזכיר לו אינו זוכר. ובתנא דבי אליהו רבה (פרק א') שעתידי הקב"ה לומר איני זוכר עוונותיו ואין עולין על לבי, וכבר אמרו ז"ל (שיר השירים רבה ה' ב') הקב"ה לבן של ישראל שנאמר (תהלים ע"ג כ"ו) צור לבבי וגו' ממילא גם על לבו של אדם אינו עולה וזהו מעין עולם הבא וכל זמן שלא הגיע אדם לעומק התשובה כזה שהוא תכלית שלימות הכפרה אינו בנייחא, ועל זה אמר דוד המלך עליו השלום (תהלים נ"א ד') הרב כבסני וגו' כי פשעי אני אדע והאדם מצידו צריך להיות חטאתו נגדו תמיד: